

Sygn. akt II Ca 73/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Kielcach II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: **SSO Mariusz Broda**

Sędziowie: **SO Barbara Dziewięcka (spr.)**

SO Rafał Adameczyk

Protokolant: protokolant sądowy Agnieszka Baran

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16 maja 2014 r. w Kielcach

sprawy z powództwa K. K.

przeciwko (...) S.A. w W.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Końskich

z dnia 5 listopada 2013 r., sygn. I C 471/12

uchyla rozstrzygnięcie zawarte w punkcie III (trzecim) zaskarżonego wyroku i sprawę w tym zakresie przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Końskich; oddala apelację w pozostałej części.

II Ca 73/14

UZASADNIENIE

K. K. domagał się zasądzenia od (...) S.A. kwoty 28 579,39 zł. W Uzasadnieniu pozwu wskazał, że pojazd S., którego jest właścicielem uczestniczył w kolizji drogowej, pozwany odmówił mu wypłaty ubezpieczenia, gdyż uznał, że pojazd uczestniczący w kolizji, który uderzył w jego samochód, nie ponosi za to winy.

Wyrokiem z dnia 5 listopada 2013 roku Sąd Rejonowy w Końskich oddalił powództwo, orzekł o kosztach procesu, w punkcie trzecim nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3890 zł tytułem kosztów sądowych.

W motywach tego rozstrzygnięcia Sąd Rejonowy wskazał:

W dniu 23 grudnia 2011 roku około godz. 5.30 w miejscowości B.skrzyżowaniu przy ulicy (...)na prostym odcinku drogi doszło do wypadku drogowego, w którym uczestniczyły dwa pojazdy: samochód osobowy marki V. (...)kierowany przez P. Z. (1)i samochód marki S.z naczepą kierowany przez J. J. (1). Na podstawie uszkodzeń powstałych w samochodach należy wnosić, że samochód marki S.uderzył przednią częścią nadwozia w przedni prawy narożnik samochodu V.. Z uwagi na to, że doszło do szczypienia pojazdów, samochód marki S.przesuwał przed sobą samochód V.kilka metrów. Najbardziej prawdopodobny przebieg zdarzenia polegał na tym, że kierujący samochodem marki S.przed zderzeniem jechał prawym pasem jezdni z prędkością około 70 km/godz. Z przeciwna na pasie do lewoskrętu jechał samochód m-

ki V., z prędkością około 30-40 km/godz. Po lewym pasie jezdni poruszał się niezidentyfikowany pojazd z przyczepą, który wyprzedzał samochód m-ki V.. Kierujący tym niezidentyfikowanym pojazdem wjechał przed samochód V., który znajdował się wówczas na pasie do lewoskrętu do miejscowości A., kierujący samochodem V. rozpoczął manewr hamowania. Z przeciwka nadjeżdżał samochód ciężarowy S.z naczepą. Na skrzyżowaniu ulic na pasie ruchu do lewoskrętu doszło do zderzenia samochodu V.i S.. Niezidentyfikowany pojazd odjechał z miejsca zdarzenia. Ustalenia w sprawie Sąd poczynił w oparciu o opinię biegłego J. W., zeznania świadka P. Z. (2), akta szkodowe. Sąd dał wiarę opinii biegłego, który szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko. Opinia ta była przez powoda kwestionowana, jednakże zarzut, że biegły opierał się na zeznaniach świadków jest niezasadny. Zeznania świadków były tylko jednym z dowodów w sprawie, biegły szczegółowo uzasadnił dlaczego wersja podana przez J. J.- kierującego samochodem S., nie jest możliwa. Opinia biegłego została oparta na dwóch dowodach materialnych: wykresie tachografu samochodu S.i dokumentacji fotograficznej sporządzonej przez patrol policji. Dlatego też wniosek o sporządzenie nowej opinii o te same dowody Sąd uznał za zbędny i wniosek oddalił. O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Koszty opinii biegłego wyniosły 4390 zł, powód wpłacił zaliczkę w kwocie 500 zł, dlatego też pozostałą kwotę Sąd nakazał pobrać od powoda na rzecz Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok zaskarżył powód, zarzucając mu naruszenie:

- art. 286 k.p.c. poprzez niedopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego wobec nierzetelnej i niejasnej opinii biegłego J. W.,

- art. 233 par. 2 k.p.c. – sprzeczność zeznań świadka Z. co do wyprzedzającego go samochodu, oparcie się na nierzetelnej i niejasnej opinii biegłego, i w konsekwencji sprzeczność ustaleń Sądu z materiałem dowodowym i niewyjaśnienie należycie sprawy,

- art. 328 par. 2 k.p.c. wobec nieuzasadnienia, dlaczego zeznania świadka J. są niewiarygodne,

które to naruszenia miały wpływ na wynik sprawy.

Wskazując na powyższe, skarżący wnosił o uchylenie wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o jego zmianę i orzeczenie zgodnie z żądaniem pozwu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja, o ile kwestionuje rozstrzygnięcie Sądu I instancji oddalające powództwo i rozstrzygnięcie o kosztach procesu, nie zasługuje na uwzględnienie.

Zarzuty podniesione w apelacji nie są zasadne.

Istotnie z protokołu zeznań świadka P. Z. (3) znajdującego się w aktach czynności wyjaśniających Komendy Miejskiej Policji w C. wynika, że nieustalony samochód – bus z przyczepką wyprzedzał jego pojazd z prawej strony. Słuchany w charakterze świadka w niniejszym postępowaniu zeznał on, że bus wyprzedzał go z lewej strony. Biegły J. W. (2) w ustnej opinii (k. 61-62) stwierdził, że twierdzenia świadka J. J., iż bus mijał go z prawej strony, przyjąłby jako omyłkę, a podstawą do wyciągnięcia takiego wniosku jest fakt, że (w ocenie biegłego) do zderzenia samochodów doszło na pasie ruchu do lewoskrętu, po którym poruszał się samochód V. (...).

Sąd Okręgowy w postępowaniu apelacyjnym dopuścił i przeprowadził dowód z uzupełniających zeznań P. Z., który w sposób stanowczy i przekonywujący oświadczył, że samochód bus wyprzedzał go z lewej strony, przekraczając linię podwójną, ciągłą. W ocenie Sądu odwoławczego zeznania tego świadka złożone w niniejszym postępowaniu zasługują na przymiot wiarygodności. Znajdują one potwierdzenie w opinii biegłego J. W. (2), której Sąd Rejonowy trafnie dał wiarę, a swoje stanowisko w tym zakresie w sposób przekonywujący uzasadnił. Biegły sporządził opinię w oparciu o całokształt materiału dowodowego zebranego w sprawie. Wnioski wynikające z opinii są logiczne i przekonywujące.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, z jakich przyczyn Sąd Rejonowy odmówił przymiotu wiarygodności zeznaniom świadka J. J. (1). Z opinii biegłego J. W. (2), sporządzonej w sposób profesjonalny, wynika jednoznaczny wniosek, że do zderzenia przedmiotowych samochodów doszło na skrzyżowaniu dróg, na pasie do lewoskrętu, po którym to poruszał się samochód V. (...), a – nie jak twierdził świadek J. J. (1) na pasie ruchu, po którym poruszał się kierowany przez niego pojazd. Ponadto Sąd Okręgowy zauważa, że wersja wydarzeń wskazywana przez J. J. (1) w zeznaniach złożonych w postępowaniu prowadzonym przez Komisariat Miejskiej Policji w C. różni się od tej, jaką przedstawił on składając zeznania w niniejszej sprawie. Z zeznań świadka J. J. (1) złożonych w postępowaniu prowadzonym przed Komendą Miejską Policji w C. wynika, że samochód bus koloru białego z przyczepą widział już przed zderzeniem z samochodem V. (...), przy tym poruszał się on nieprawidłowo, bo – nie po swoim pasie ruchu. Tymczasem słuchany w niniejszej sprawie J. J. (1) stwierdził, że samochód bus widział dopiero po tym zderzeniu. Jest to zatem dodatkowy argument przemawiający za tym, aby odmówić wiarygodności zeznaniom tego świadka.

Mając powyższe na względzie Sąd Okręgowy oddalił apelację na mocy art. 385 k.p.c., nie znajdując podstaw do jej uwzględnienia.

W związku z faktem, że w dniu 6 marca 2014 roku Sąd odwoławczy w sprawie II Cz 88/14 uwzględnił zażalenie powoda na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 5.11. 2013 roku w przedmiocie przyznania biegłemu wynagrodzenia (postanowienie S.O. k. 93, 94),

i postanowienie to uchylił w części przyznającej biegłemu wynagrodzenie za opracowanie opinii ponad kwotę 1440 zł, a wniosek biegłego w tym zakresie przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania, należało uchylić orzeczenie zawarte w punkcie trzecim zaskarżonego wyroku i sprawę w tej części przekazać Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania. Zakres (kwota) obciążenia powoda nieuiszczonymi kosztami sądowymi zależy bowiem od prawomocnego rozstrzygnięcia (w całości) wniosku biegłego o przyznanie wynagrodzenia.

O powyższym Sąd Okręgowy orzekł na mocy art. 386 par. 4 k.p.c.

SSO B. D. SSO M. B. SSO R. A.